

af de 1,200,000 Kr. ikke kan tage mere end Halvdelen til Bygningen af det større Pantserfiskmen maa benytte den anden Halvdel til Udviklingen af andet Flaademateriel. Det vilde — det gjentager jeg — være utilbørligt, ogsaa af Hensyn til Arbejderne paa Værftet, at tilfidesætte andre Grene af Flaadens Udvikling i tre Aar for at faae dette ene Skib færdigt. Men naar man tager de 600,000 Kr. ud af den aarlige Bevilling — og dertil slutter jo det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgkreds sig, — vil der hengaa 8 Aar, eller paa Grund af mulige Prisforhøielser maaste endnu længere Tid, inden dette ene Skib bliver færdigt. Det ærede Medlem troede, at Ministeren var enig med ham, men der er den Forskjel mellem det ærede Medlem og Ministeren, at Ministeren vil have Skibet færdigt i tre Aar, hvorimod det ærede Medlem først kan faae det færdigt om 8 Aar. Der er altsaa en Forskjel af 5 Aar, saa at den meget ærede Minister vistnok alvorlig vil betænke sig for mange af den Slags Medhjælpere som det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgkreds. Forskjellen af de 5 Aar giver netop det Resultat, som jeg nævnte. Naar man gaar til Ministerens tre Aar — og deri er hele Flertallet enigt med den meget ærede Minister, at skulle vi have Skibet, bør man ikke ansætte Tidsrummet længere end til tre Aar, og da maa der bevilges 16—1700,000 Kr. aarlig til dette Skib — da bliver Folgen deraf, at vi faae i alt Fald Resten af Beløbet, 11—1200,000 Kr. over paa det extraordinære Budget. Jeg regnede for faalebes, at det ordinære Budget skal bruges til Flaadens Udvikling iøvrigt, og at Beløbet til Pantserfisket skal opføres paa det extraordinære Budget. Skulle vi slaa ind paa denne Vej, tror jeg, vi maa være enige med den meget ærede Marineminister i, at vi ikke kunne blive staaende ved det enkelte Skib, men maa være forberedte paa, at der følger flere efter, og da ere vi inde paa de finansielle Forvillinger, som det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgkreds er enig med os i, at vi kun kunne rede os ud af ved extraordinære Midler. Det forekommer mig derfor, at det ærede Medlems Konklusion ikke stemmer med hans Præmisser. Inden jeg slutter, skal jeg endnu tilføie, at foruden Karakteren af den Bevægelse, som blev omtalt, og som efter min Opfattelse taler imod for store Bevillinger til vort Forsvarsvæsen, er der ogsaa en anden Betragtning, som synes at tale imod en større Bevilling, og det er den Modstand, hvormed man synes at møde den Anskuelse fra vor Side, at man til Tilveiebringelsen af de fornødne Midler maa aabne extraordinære Kilder. Det forekommer mig, at vi maatte kunne komme til den Erkjendelse, at vor Patriotisme bør her belægges med klingende Mønt, saa at de, der have Come til at betale, ogsaa komme til gennem en extraordinær

Stat at betale. Det er nemlig under de bestaaende Skatteforhold ikke saa vanskeligt endda at forlange store Udgifter, naar vi blive staaende paa den nuværende Skattebasis; thi mangen En — dertil henregner jeg dog ikke de fattige Familier, som blot ere henviste til en Række af Livsforbrønde, der ere belagte med Løb, for hvilken de ikke kunne unddrage sig — kan mere eller mindre unddrage sig fra Følgerne af de Paalæg, man maa gjøre. Hvis vi derimod fik en Stat paa Formue og Leilighed, vilde man paa en passende og billig Maade kunne ramme dem, som nu skulde af Skole. Jeg siger, at den Angst, der fra mange Sider er tilstede for at komme ind paa en saadan rimelig og retfærdig Afgjørelse, ikke at tale om den Forsærdelse, det vakte, da Tælen blev om at anskaffe et Pantserfisk ved frivillige Gaver, ikke synes at vidne til Fordel for Intensiteten af den meget paaberaabte Patriotisme.

Aufjær: Naar den ærede Ordfører i det, som han sidst udtalte, fremhævede den Modstand, der fra saa mange Sider har reist sig mod at tilveiebringe Midlerne til vort Forsvars Udvikling ad extraordinære Veie, saa tror jeg dog, at han overdrev i en ganske særdeles høi Grad. At man ikke af Lyst eller Tilbøielighed gaar hen og anskaffer sig en ny Indkomstsskat, naar der ikke er nogen Nødvendighed for den, det tror jeg, at dette Thing har givet gode Beviser for tidligere, og navnlig har dets Flertal vist, at det ikke har stor Lyst til at gjøre det; men det vilde da ogsaa være meget besynderligt, om man skred til en Indkomstsskat for sin Fornøielses Skyld. Lader os komme til en alvorlig Underfølgelse af vore finansielle Forhold; lader os se, hvad der her handles om, og om det med Nødvendighed kræver en Indkomstsskat ved Siden af de Forandringer eller Omordninger i vort Skattevæsen, som man maaste med stor Lethed kan komme til. Dette maa man først have klaret sig. Det, at knytte Bevillingen af dette Pantserfisk til en Indkomstsskat, selv om dette Skib kun var Begyndelsen til i Løbet af 10 Aar at bygge en 3—4 saadanne Skibe, finder jeg ikke rigtigt; thi den ærede Ordfører vil dog indrømme mig, at selv om vi gik til at bygge disse Skibe i Løbet af denne Tid, vilde det dog ikke kræve en større Extrabevilling end 1 Million Kroner aarlig, og vore finansielle Forhold ere dog Gudskelov ikke af den Besskaffenhed, at vi for en saadan Udgifts Skyld skulde behøve at ty til en Indkomstsskat. For at vi skulde blive nøbte dertil, maatte der forestaa ganske anderledes omfattende Forsvarsanstalter end den, at holde vor Flaade nogenlunde i Forsvarsstand; thi det er ikke Forsvarsstand, at de Skibe der ere tilstede, ere nogenlunde reparerede, som de bør være det, men Flaaden maa være fæstet